

και με λώρας μέλος θμνησε γλυκὺ
τούτη τὴν καρφίτσα τὴν ἱστορικὴν.

**Γιὰ τὴν καρφίτσα τέτοια λαλεῖ
τὸ λάλον στόμα τοῦ «Φασουλή».**

Φ. — Μούσα, καρφίτσαν ἔνεπε πολὺπλαγκτον τὰ μάλα,
καρφίτσαν δὲτως ζηλευτήν,
ποῦ τὴν ἀνέμιξαν κι' αὐτὴν
σὲ σκάνδαλα μεγάλα.

Μέγα τρώντι γεγονόσι!...
τοῦτο κι' ἡ Μούσα καθενὸς
καλλιπερητῆς ψαλέτω.

Θέμα γιὰ' μᾶς εὐχάριστον...
φαίπτε μὲν ἄριστον
ἕδωρ, βρὲ Περικλέτο.

Ἄλλ' ὅμως πῦρ αἰθόμενον δ' ἡγήσιος χρυσοῦς
κατὰ Πινδάρων ἔπη,
καθότι διαπρέπει
τοῦ πλοῦτου τοῦ μεγάλου καὶ λάμπει περισσῶς.

Οὗτος καὶ νῦν καὶ πάντοτε φωτοβολῶν ἡγήτωρ,
εἰ δ' ἄβλους πάλιν ἔλθειαι γάρβον, φίλον ἦτορ,
οὐδ' ἄβλους ὅπως τοῦ χρυσοῦ περιφανεῖς σπουδάσομεν,
οὐδὲ καρφίτσαν ὡς αὐτὴν ἱστορικὴν αὐδάσομεν.

Ἐν μέσῳ κρότων φοβερῶν τυμπάνων καὶ σαλπύγγων,
ποῦ μοῦ σκοτίζουν τὸ μισθό,
τοῦς ἕμνους σήμερα καλῶ,
ἀνεκταῖς τῶν φορμύγγων.

**Στροφή δευτέρα
ποικιλοτέρα.**

Φ. — Γεραίροντες καρφιδαιμαλφῆ
μὲ τόνον μελιστάλακτον ὄρθων,
κι' ἔμεις ἄς εὐχηθῶμεν, ἀδελφοί,
ν' ἀνεύρωμεν τοιαύτην καθ' ὄδον.

Καρφίς τῶν νέων χρόνων, ποῦ κι' ἐκείνη
τερψίθωμον ἀνάγνωσμα θὰ γίνῃ,
καρφίς, βρὲ Περικλέτο μου μιζάρη,
ποῦ Πίνδαρος' ἔμορται νὰ τὴν ἐξάρη.

Σπάνιον τῆς καρφίδος τὸ ποῖον,
πολὸ γι' αὐτὴν τὸ χιοῦμορ καὶ τὸ μῆθ,
καρφίς, ποῦ σὰν τὸν ἄσωτον ἰδὼν
ἦτον ἀπολωλὺτα κι' ἀνευρέθη.

Καρφίς, ποῦ νέα σκάνδαλα γεννᾷ,
μ' ἐκείνην ἀγκιλόνοται πολλοί,
πολύπλαγκτος καρφίς ἀληθινά,
ποῦ ἔρσας συναντοῦσαι προκαλεῖ.

Καρφίς, ὅπου μπαλάδες θὰ μᾶς βγάλῃ
καρφίς, ποῦ μὲ πολλοὺς ἀνακατόνει
καὶ τὸν σφριγόντα Τέλην τὸν Πιστοῦ
τῆς γηραιῆς νεότητος τᾶηδόνι.

Καρφίτσα συζητήσεως πολλῆς,
ποῦ κόσμος καὶ κοσμάκης συνευθύμη
μὰ καὶ σὲ κᾶτι γέρους εὐσταλεῖς
τοῦς χρόνους τῆς ἀκμῆς τῶν ὑπενθύμω.

Διὸ κι' ἔμεις πρὸς ὄραν ἄς ἀφίσωμεν
τοῦ κράτους τὴν ὑπόσαθρον σκαφίδα,
κι' ἔλατε μακαρίως νὰ τρυφήσωμεν
σὲ τὴν ἰλαρότητος καρφίτσα.

Σὰν τοὺς λοιποὺς κι' ἔμεις ἄς μὴν τῆρ
περὶ μαχῶν διαβάσματα καὶ σκίτου,
καὶ μόνον συναντοῦσαι ἄς διαβάσωμεν
γιὰ τούτη τὴν περιεργὴν καρφίτσα.

Καρφίς, ὅπου διδάσκειται τὸ πλῆθος
συγχρόνου κοινωνίας νέον ἦθος,
καρφίς παιδαγωγήσεως σπανίας,
ὅπου φρονηματίζει κοινωνίας.

**Καὶ τοῦ Περικλῆ, κουδέντα,
πουναι βλάκας μὲ πατέντα.**

Π. — Κι' ἔμεις, βρὲ Ριγκολέτο,
ποῦ πάντοτε καὶ φέτο
μὲ τὴν φτώχεια ῥέβομε.

Κι' ἔλο' στή γῆ κυττοῦμα
καὶ κᾶτι τι ζητοῦμα,
καὶ κᾶτι τι γυροῦμα.

Κι' ἔμεις, βρὲ Πουλταινέλα,
ὅπου μᾶς πᾶνει τρέλλα
μὲ τοὺς πολέμους τοῦτους.

**Τῆς Ἀρκούδας ζωηρῆς
καὶ φαιδρότατος χορῆς.**

Καί' στάς κλαινάς Ἀθήνας
μὲ τοὺς ἀργοὺς κηφήνας
ὄνομαζεν ξένους πλούτους.

Ποῦ φρέσκο κοπανίζομεν
καὶ θούρια τονίζομεν
μὲ βέμβαρδα καὶ κόρνα.

Κί' ἔξαιρῶ μετὰ σοῦ κι' ἐγὼ
τὸν Χίλδαμποργκ τὸν στρατηγὸ,
τὸν Ζῶφφρ καὶ τὸν Καντόρνα.

Ἐμεῖς, ποῦ χλιτρούρητο σηκίνομα λαγῆνι
σὲ λαίψυδρίας χρόνους,
ἔμεῖς, ὅπου δὲν ἔξομα τι διάβολο θὰ γίνῃ
μ' ἔκαίνους τοὺς γαιτόνους,
τοὺς Πρώσσους τῆς Ἀνατολῆς,
τοὺς κατὰ πάντα προσφιλεῖς.

Ἐμεῖς, ὅπου χορεύομα
χοροὺς ὡς τὴν Σαλώμη
μ' ἄλογυμη κοιλιά.

Ἐμεῖς, ὅπου κουρεύομα
τοῦ κάθε μακροκόμη
κασσιῆν τὰ μαλλιά.

Ἐμεῖς, ὅπου πονοῦμα
γὰ τὰ θαινὰ τῆς μοίρας,
ἔμεῖς, ὅπου παροῦμα
οὐδέταροι τὸ γῆρας.

Ἐμεῖς, ποῦ δασκαλεύομα καθένα συμπολίτη,
ἔμεῖς οἱ θεοὶ σακάτηδες, ἔμεῖς ἡ νεολαία,
ποῦ γέρους βλέπομα πρηνεῖς ἔμπρὸς ὅτῃν Ἀφροδίτῃ
καθὼς ὁ γέρο-Πρίαμος ἔμπρὸς ὅτῃν Ἀχιλλεῖα.

Ἄς βγάλωμα κι' ἔμεῖς φωνή
γὰ τούτῃ τὴν καρφίτσα,

ὅπου μεγάλως συγκινεῖ
τὴν καθεμῆμ Ἰλιφίβα.

Κι' ἐγὼ, καὶ μὲν Φασουλῆ,
ὅπου δὲν μοῦμεινε μαλλί,
βλέπω πολλὰς Ἰλιφίβας
μὲ ζηλευτὰς καρφίβας.

Τῆς βλέπω νὰ λυγίζονται,
καὶ τέτοια συλλογίζονται
κι' αἱ συνεταιί μου φρένες.

Νᾶναι ἴδικαις τῶν ἄραγε,
ὡ ρήτορ ἐρισμάραγε,
ἢ μήπως εἶναι ξέναις;

Τῆς βλέπω ἔμπρός μου νὰ περνοῦν,
καὶ τέτοιαις σκέψεις, κατὰ νοῦν
κάνω κι' ἐγὼ πολλάκις
σὰν κουφροκεφαλᾶκης.

Ἄλλοι σήμερα τυρβάζουν περὶ τ' ἀποκαλυφθέντα
κι' ἐπειδὴ περὶ καρφίβας γίνεται πολλὴ κουθέντα,
κι' ἐγὼ τώρα μὲ καρφίβας, Φασουλῆ, θὰ σὲ τρυπήσω
τρὶς ἔμπρός καὶ τρὶς ὀπίσω.

Ἐπιμαὶ καὶ διαδόσεις γραπτῶς καὶ διὰ ζώσης.

Ἄφου ἔπερας ἕνας μῆνας
κι' ἡ Φιλελευθέρᾳ στάνη
μένει ὅτῃν Ἄρχῃν ἄκόμα.

Ἄφου βλέπομεν κηφῆνας
τοῦ Λευτέρῃ τὸ Ντιβάνι
νὰ κυττοῦν μὲ χάσκον στόμα.

Ἄφου μὲς ὅτᾳ φαφεντα
μὲ τὸ βλέμμα των τ' ἔξῃ
βλέπουν σάλους καὶ τυφώνας.

Καὶ καμμιὰ διαφωνία
δὲν ὑπάρχει μεταξὺ
Βενιζέλου καὶ Κορώνας.

Ἐπειδὴ καιρὸς περὶ
κι' ὁ Λευτέρῃς κυβερνᾷ,
κι' ὁ Λευτέρῃς παρ' ἄλπιθα
διευθύνει τὴν σκαφίδα.

Ἐπειδὴ σκοπὸ δὲν ἔχει τὴν Ἀρχὴν καὶ τὴν ἀφήση,
μήτε κάσο δὲν συνέθη,
κι' ἀπὸ πεινα κινδυνεύει
κάθε στρουγγα νὰ ψοφήση.

Ἐπειδὴ καὶ τὰ μαλλιά των
ξεριζώνουν μερικοί,
καὶ καμπέσοι τὴν κοιλιά των
τὴν πλακόνου νηστικῆ.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ Ντιβάνι τοῦ Κρητίκα δὲν ἀρέσει
καὶ ὅτῶν φίλων Νεοτούρκων τὸ σαρκί καὶ τὸ φέσι,
ἐπειδὴ ποῖος ἔξερει τάχα τί καιρὸ θὰ διανύση
τώρα πάλι ὅτῃ Ντοβλέτι,
καὶ πολλοὶ χωρὶς ρουσφέτι
θὰ περνοῦν τὸν καιρὸ τους μὲ φιοτίκια τοῦ Διονούση.

Ἐπειδὴ πολλὰ προβλέπει κάθε Φασουλῆς σκαρτάδος,
ἐπειδὴ μὲ τόσας κρίσεις τρώμε τὸ ψωμί λιψὸ,
ἐπειδὴ κι' ὁ κορυφαῖος τῆς περικλεοῦς ὀκτάδος
ἔβγαλε καὶ καλογέρους κι' ἔφυγε ὅτῃν Αἰθιφὸ.

Ἐπειδὴ σαλεύει βίβος ἡ γαγκόσμος ἡ πάλη
κι' ἔχουν τὰ μισὰ μὲ σάλο,
γι' αὐτὰ πρέπει κι' ὁ Λευτέρῃς νὰ διακωνήση πάλι
μὲ τὸ Στέμμα δίχως ἄλλο.

Καὶ γιὰ τὸ κοινὸν συμφέρον
καὶ γιὰ μερικῶν ἐντέρων
τὴν ἀκεραιότητα.

Πρέπει πᾶν ν' ἀφήση τώρα
μ' ἐν ἄντιο Λεωνώρα
τὴν οὐδτερότητα.

Πρέπει, χρεωστει κι' ἀφελει
νὰ τὸν ξανατάξῃ φοῦρια,
κι' ὑπομνήματα νὰ σταλιῇ
πρὸς τὸν Ἄνακτα καινούρια,
καὶ παραίτησιν νὰ δώση, καὶ προτοῦ καλοβραδύσῃ
τὴν γωνιὰ νὰ μᾶς ἀδείασῃ.

Γι' αὐτὰ κι' ἄλλα ποῦ δὲν λέμις πρέπει νὰ βουβάνῃ μοῦγγα
δλους τοὺς Φιλελευθέρους,
καὶ νάλθῃ καὶ πάλ' ἡ Μεῖζων τῶν Ἐθνικοφρόνων στρουγγ-
ποῦθγαλε καὶ καλογέρους. [γα,

Καὶ καμπόσιαι ποιικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Πανευλογημένως γάμος... κι' ὁ Ρωμηὸς μὲ ροδαίνας
μὴ μόνᾳ κριθὴν υφουλά, τοῦ Καμπούρογλου τὴν Τζέννη,
καὶ γαμπρὸ χαριτωμένο, τὸν Δημήτρη Βαλαβάνη,
ποῦ τοὺς πρέπει τέτοιο γάμου παναμώμητο στεφάνι.